

[Hans Rasmussen.]

standpunkt til det fremsatte lovforslag, fordi man mente, at der var særlige principielle spørgsmål — eller det var måske nærmere politiske — man måtte tage hensyn til, kan vi vist godt sige, at dette i hvert fald for regeringspartierne vedkommende ikke er tilfældet mere.

Vi inden for socialdemokratiet er yderst tilfredse med besvarelsen af de spørgsmål, som er stillet, og vi hæfter os navnlig ved, at man i arbejdsnævnet har foretaget en vurdering af det fremsatte lovforslag og dets konsekvenser. De bemærkninger, som vi har modtaget fra arbejdsnævnet, er, så vidt jeg kan se, i fuld overensstemmelse med dem, der er fremsat af socialdemokratiet: at en sådan ændring i loven vil kunne indebære risiko for, at grupper inden for bestående arbejdsløsheds-kasser ville oprette deres egne arbejdsløsheds-kasser, inden for hvilke arbejdsledigheden måske ville være meget ringe. Resultatet af en sådan fremgangsmåde kunne let blive, at der blandt de tilbageblevne i de oprindelige arbejdsløsheds-kasser blev en forholdsvis stor ledighed, hvilket igen ville medføre større tilskud fra det offentlige. Det er nemlig det centrale i hele sagen, og det er navnlig det, vi fra mit partis side har givet så stærkt udtryk for under førstebehandlingen her i salen.

Mine udtalelser her i tinget ved lovforslagets første behandling blev jo fra forskellige sider taget unødigt op, hvad jeg i grunden ikke forstår, for jeg pegede jo blot på funktionærproblemerne i forbindelse med de uheldigheder, som en vedtagelse af lovforslaget efter min og mit partis opfattelse ville medføre for arbejdsløshedslovgivningens vedkommende, og afviste ingenting en drøftelse af det principielle; tværtimod ønskede jeg og mit parti på de områder, hvor vi mente det påkrævet, at varetage funktionærernes arbejdsløshedsproblemer. Det har jeg også givet udtryk for under udvalgsbehandlingen, og det fremgår bl. a. af den henstilling, som flertallet har rettet til den højtærede socialminister om at få nedsat et snævert udvalg til at overveje samtlige spørgsmål vedrørende adgang til oprettelse af statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser for visse funktionærgrupper. Jeg kan ikke se andet, end at det

må være en fremgangsmåde, som også oppositionen må kunne tilslutte sig. Når dette ikke synes at være tilfældet — i hvert fald har det ikke været det under udvalgsbehandlingen og ved afgivelsen af betænkningen — synes jeg, det må betegnes som en meget usaglig stilling, der ikke har nogen som helst forbindelse med ønsket om en rimelig løsning af de rejste spørgsmål.

Oppositionens stilling ligger i øvrigt klar, idet man jo heller ikke her i salen har lagt skjul på, at det, man ønsker med lovforslaget, er at ramme Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund uden hensyn til, hvad man i øvrigt slår i stykker for de arbejdsløshedsforsikrede inden for dette store område. Derimod må det fastslås, at flertallets opfattelse er i fuld overensstemmelse med sagkundskaben inden for arbejdsnævnet — og jeg tør vel også medtage arbejdsdirektoratet — og man kan vist ikke helt komme bort fra, at de folk, der i mange år har beskæftiget sig med alsidige spørgsmål vedrørende vor arbejdsløshedsforsikring, er kompetente til at udtale sig og anvise veje eller fraråde ændringer, der kan blive til skade for helheden i denne lovgivning. Det er synspunkter, som vi fra mit partis side fuldt ud kan tilslutte os.

Jeg finder imidlertid ingen anledning til ved denne lejlighed at rejse en større principiel debat. Det ser ud, som om Fællesrådets fuger knager i øjeblikket, og det kan være, at det inden for forholdsvis kort tid kommer til en større afklaring hvad angår funktionærgrupperne, især de funktionærgrupper, der er placeret inden for statens område. Vi agter fra mit partis side på ingen måde at stille tingene op således, at vi på den ene side har en række funktionær- og tjenestemandsoorganisationer, der skal behandles anderledes end på den anden side de almindelige lønarbejdere, der er arbejdsløshedsforsikrede. Her vil vi gerne gå en mellemvej, så at de mennesker i samfundet, hvad enten de er almindelige lønarbejdere, tjenestemænd eller funktionærer, der er udsat for arbejdsledighed, kan blive ens stillet ifølge hele vor lovgivning. Det vil vi gerne medvirke til, men vi finder, at der er forskellige uafklarede forhold, som må undersøges, inden der tages stilling.

Hvis oppositionen skulle være ængstelig for nedsættelse af et snævert udvalg ud fra